

Bilag 1

A. Før reformernes indførelse i begyndelsen af forrige årti.

De veterinære institutioner, Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole (KVL) Statens Veterinære Serumlaboratorium (SVS) og Veterinærdirektoratet (VD) var indtil for få år siden placeret på Frederiksberg med hensigtsmæssig mulighed for tæt samarbejde.

Dyrlægeuddannelsen ved KVL med et fastintegreret samarbejde med de statslige forskningsinstitutioner vedr. husdyrbrug, et godt forskningsnetværk med Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet ved Københavns Universitet (KU), Danmarks Farmaceutiske Universitet og dansk medicinalforskning (eksempelvis Novo Nordisk, Løvens Kemiske Fabrik og Lundbeck), hørte til de bedste i Europa - jvf. flere EU evalueringer.

Statens Veterinære Serumlaboratorium, ledet af en direktør, der var dyrlæge og støttet af Det Veterinære Forskningsudvalg, var ved direktørens afgang i 2005 en international førende sektorforskningsinstitution vedrørende diagnostik, antibiotikaresistens, zoonotiske smitstoffer (smitstoffer for både dyr og mennesker) samt på visse områder referencelaboratorium for EU. Statens Veterinære Serumlaboratorium og Statens veterinære Institut for virusforskning / Statens Virusinstitut (Lindholm) havde i tæt kontakt med Veterinærdirektoratet, ledet af en direktør , der var dyrlæge, en nøgleposition i Det Veterinære Beredskab, der er af afgørende betydning for landbrugseksporten i tilfælde af udbrud af visse smitsomme sygdomme (eksempelvis Mund og Klovesyge, Svinepest, Hundegalskab etc.) og er afgørende for andre landes holdning til vor håndtering af sådanne situationer.

Ovennævnte institutioner blev alle ledet af folk med solid veterinærfaglig indsigt.

Beslutningsvejene var korte og bureaukratiet dermed begrænset , hvilket er af uvurderlig betydning – specielt under udøvelse af det veterinære beredskab. Et eksempel herpå så man under de danske tilfælde med Mund og Klovesyge i 1982, hvor hele verden på mindre end 12 timer lukkede for al import af danske landbrugsprodukter.

Udenlandske veterinæradministrationer fulgte, bedømte og vurderede de følgende dage løbende den danske indsats mod sygdommen. I løbet af 3-5 dage genåbnedes importen delvist, og i løbet af kort tid var forholdene normaliserede takket være det effektive danske veterinære beredskab.

B. Efter de gennemførte reformer.

Ved begyndelsen af dette århundrede kunne man med god grund have forventet en fusion af KVL og SVS i ét fakultet geografisk placeret på Frederiksberg med fælles profil og fælles mål. Formentlig på grund af hastværk og mangelfuldt veterinærfagligt input i planlægningen skete dette ikke. KVL blev til Det Biovidenskabelige Fakultet (LIFE, KU).

Statens Veterinære Virusinstitut på Lindholm blev fornuftigvis lagt ind under Statens Veterinære Serumlaboratorium (SVS), men efterfølgende blev SVS af for os uransagelige grunde og direkte imod al sund fornuft lagt ind under Danmarks Tekniske Universitet (DTU), der på ingen måde kunne forventes at rumme de veterinærfaglige kompetencer, som en sådan sammenlægning kræver.

De gennemførte reformer har i betydelig grad svækket den veterinærfaglige indsigt – især hos ledelsen (bestyrelse og rektorat m.v.) og i nogen grad også hos institutledere, hvor man ved

Bilag 1

besættelse af stillinger ofte synes at prioritere ledelseskompetencer frem for faglige kvalifikationer.

Når visse parakliniske fag som fysiologi, anatomi, mikrobiologi og virologi m.v. på LIFE, KU er nedprioriteret til kritisk niveau, giver det anledning til bekymring med hensyn til den veterinærfaglige kvalitet af dyrlægenes kerneområder i samfund (den veterinære administration, offentlig sundhedskontrol, forskning og almen praksis). Endvidere er der opstået meget lange kommandoveje gennem bureaukratiet, hvilket i betydelig grad har nedbragt det veterinærfaglige engagement.

C. Fremtidige forventninger og krav på det veterinære område.

Der arbejdes i øjeblikket med en reform af organisationsstrukturen ved LIFE, KU, hvor veterinæruddannelsen tænkes placeret i et nyt Sundhedsfakultet, KU. Dette vil være en forbedring. Der er ingen tvivl om, at der vil kunne opnås en positiv synergieffekt vedrørende forskning, men ikke vedrørende dyrlægeuddannelsen, som i sine basale elementer er husdyrspecifik og dermed adskiller sig væsentlig fra de andre uddannelser i det påtænkte sundhedsfakultet, der er målrettet mod mennesket. Husdyrarterne er strukturelt og funktionelt på basale områder vidt forskellige fra forholdene hos mennesket, ligesom der er store forskelle mellem de enkelte dyrearter. Disse forhold samt den måde, hvorpå dyrene holdes, medfører, at sygdomsårsager, sygdomsudvikling og sygdomsmanifestation, behandling, forebyggelse og udryddelse på mange områder er vidt forskellige fra forholdene hos mennesket.

De sidste decenniers forskning har tydeliggjort væsentlige forskelle mellem husdyrarterne på vigtige parakliniske såvel som på kliniske områder.

Det er derfor af afgørende betydning, at de produktionsorienterede husdyrbrugsmæssige fagområder (Animal Science) ved LIFE, KU samt Århus Universitet (Foulum) koordineres med veterinæruddannelsen, ligesom DTU-Veterinærinstituttet (det tidligere SVS) og vigtige tekniske levnedsmiddelhygiejniske områder ved DTU må indgå i veterinæruddannelsen. DTU-Veterinærinstituttet (SVS) bør derfor indgå som en funktionel enhed med klar veterinærfaglig ledelse under det kommende Sundhedsfakultet, KU.

En organisationsstruktur, der optimalt imødekommer ovennævnte krav, vil være etablering af et Faculty of Veterinary Science, hvilket er tilfældet i andre lande med velrenommerede dyrlægeuddannelser (eksempelvis England, Holland, Tyskland, Østrig, Frankrig, Belgien m.fl.). Sverige har sin Veterinærmedicinske Anstalten m.v. og Norge har sin Veterinærhøgskole med Veterinærinstituttet som samarbejdspartner – alt sammen en indikation på, at man generelt i andre lande har erkendt nødvendigheden af at have en selvstændig veterinæruddannelse og veterinærenhed.

En anden men ikke så optimal struktur vil være etablering af et College of Veterinary Medicine med en klar veterinærfaglig ledelse ved det kommende Sundhedsfakultet, KU.

Selv om vi er opmærksomme på, at strukturreformer ofte hastes igennem, skal vi henstille, at man for at undgå fejltagelser og forebygge evt. kommende problemer indhenter international veterinærfaglig rådgivning vedrørende organisationsstrukturen - eksempelvis fra European Association of Veterinary Establishments, Royal Veterinary College, UK eller American Veterinary Medical Association, som har mangeårig erfaring vedrørende evalueringer på det veterinære område. En sådan evaluering bør også omfatte DTU-Veterinærinstituttet (tidligere SVS), dets administrations- og kommandostrukturer samt DTU-Fødevarerinstituttet.